

Báli Igazság

2009

- Melyik ügyvédi irodát válasszam?
- Kölcsönözni is lehet talárt?
- Melyik oldalra kell ülnöm a tárgyalóteremben?

Ügyvédjelölt e-tananyag

Hasznos és praktikus tanácsok ügyvédjelölteknek!

Bővebb információ:
www.complex.hu

DÉL-ALFÖLDI REGIONÁLIS NYUGDÍJBIZTOSÍTÁSI IGAZGATÓSÁG

6726 Szeged Fő fasor 16-20.

Tárgy: öregségi nyugdíj iránti kérelem

Tisztelt Igazgatóság!

Alulírott Keresztes Ábel, mint az SZTE ÁJTK Hallgatói Önkormányzatának elnöke ügyfelem Szegedi Jogászbál (életkor: 62 év) képviselőjében öregségi nyugdíj megállapítása iránti kérelmet nyújtok be Önökhöz.

Kérelmem indokaként előadom, hogy nagy tiszteletnek örvendő ügyfelem jelenleg átmeneti segélyekből él, részére az általam vezetett testület rendez évente egy alkalommal gyűjtést. Az iránta megnyilvánuló társadalmi megbecsülést jelzi, hogy többszáz joghallgatón túl, nemcsak egyetemi oktatók, ügyészek, bírák, de alkotmánybírák, sőt egyetemünk rektora is adományával járul hozzá békés öregkorának megteremtéséhez.

Ügyfelem szerénységét alátámasztja, hogy az így befolyt összegeket az adományozók javára fordítja, 2009-ben például Somló Tamás fellépésének biztosításával.

A nem pénzbeli juttatásokat ügyfelem tombolanyereményként juttatja el a szerencséseknak, így az idei évben a Graffito felajánlasként 1000 Ft-s utalványokat, a Mogyi KFT és a Bacardi, felajánlásaiaként ajándécsomagokat sorsolunk ki továbbá a sportolni vágyók kedvéért a Fit World-s bérleteket, taxi utalványokat a Taxi Plusz jóvoltából, valamint további nyeremények is gazdára várnak.

Ügyfelem 63. életévébe lépve is megőrizte aktivitását, melyet a pezsgő hangulat, jókedvű jogászok hada is híven szemléltet. (Mellékletként csatoljuk az elmúlt évben készült fényképeket!)

A fentiekre tekintettel kérem a Tisztelt Igazgatóságot, hogy ügyfelem részére a lehető legmagasabb összegű öregségi nyugdíjat megállapítani szíveskedjék.

Bízva kérelmünk kedvező elbírálásában,

tisztelettel:

Szeged, 2009. november 27.

KERESZTES ÁBEL
A JOGI KARI HÖK ELNÖKE

Báli hagyományok

Sokak öröme néhány évvel ezelőtt hazánkban is újjáéledt a bálozás nagy múltra visszatekintő hagyománya. Azonban bálozni nem lehet akár-mikor, mivel minden bálnak megvan a maga meghatározott időszaka. A hagyományos báli időszak vízkereszttől hamvazószerdáig (azaz húshagyó keddig) tart. S miután a Húsvét időpontja a hold állását követően változó, ezért a báli szezon is hol hosszabb, hol rövidebb. Manapság azonban a báli szezon egész évre kitolódott, és újra egész évben elfogadottá vált a szórakozásnak ez a polgári jellegű formája. Húsvét után a tavaszközöntő, nyáron az arató- és Anna-bálok, ősszel a szüreti- és Katalin-bálok követik egymást. Az utóbbi évek visszahozták a nagyvárosokba a társasági élet e régi hagyományát, így a jólékonysági, alapítványi bálok és a különböző szakterületek báljai (orvos, jogász, iparos) is egyre népszerűbbnek bizonyulnak.

Elődeink idejében a bálok voltak az ismerkedés szinte kizárólagos helyszínei, ahol a fiatal hölgyek és a fiatal urak jó partira lelhetnek. Itt zajlott le az eladósorba került fiatal leányok bemutatása, ha pedig egy délceg férfiú atillát öltött, akkor mindenki biztos lehetett benne, hogy a bálon elsődleges célja jövődöbelije kiválasztása lesz. Mivel a régi korokban ez elég fontos, sőt középponti kérdés volt, a báli hagyományok igen jelentős szerephez jutottak.

A XIX. század közepén például a bál napját megelőzően két, atillát vagy frakkot viselő fiatalember illatos virágcscokorral a kezében kopogtatott a lányos háznál, hogy átadja a báli meghívót. Az izgatott leányokat és az őket gardírozó mamákat magán a bálon a rendező ifjak fogadták, akik tisztségük jeleként egy szalagokból készült jelvényt, cotillont viseltek. A fiatalurak a helyükre kísérték a családot, a leányoknak átadtak egy övükbe akasztható noteszt kis ceruzával. Ez volt a táncrend, amelybe azt jegyezték fel a bálozó leányok, hogy az egyes táncokat melyik udvarlójuknak ígérték. Jaj volt annak, aki nem tartotta be a sorrendet, arról nem is beszélve, hogy másnap a két érintett lovagnak

párbajoznia kellett egymással. Természetesen lekéres csak igazán kivételes esetekben létezett, kizárólag társaságon belül. Az is gyanús volt, ha valaki több táncot is ugyanazzal a férfival járt - ez ugyanis csak a gyűrűs vólegény előjoga volt. Az udvarlónak kötelező volt bemutatkoznia a kíséző szülőnek és a tánc végeztével a partnert a gardedámhoz vissza kellett kísérnie.

A bálók sikerének fokmérője ebben az időben az volt, hogy a nyitótáncot hány pár járta: két-száz párnál kevesebb már bukásnak számított. Ugyancsak fontos volt, hogy a befejező csárdást hányszor újráták. Legalább háromszor kellett, de ha ötször, hatszor, sőt hajnalig ismételték, akkor a rendezők megnyugodhattak - a bál igazán kirobbanó sikerű volt.

A XIX. századtól a hazai bálok elmaradhatatlan részévé vált a nyitótánc, amely az esemény hangulata és jellege szerint lehet hazafias (pálotás, csárdás, angol vagy bécsi keringő) vagy lehet könnyedebb (tangó, szamba, polka) is. A keringő nyitótánc alkalmával a hölgyek rendszerint fűzős-abroncsos, klasszikus fehér ruhát és hozzáillő kesztyűt viselnek, partnereik pedig frakkban vagy tradicionális kadétruhaban táncolnak.

A férfiaknál - a frakk után - ma is a szmoking számít a legelegánsabb viseletnek. A szmoking Angliából származik, a férfiak már 1880 óta hordják ezt a ruhaneműt. Akkoriban az előkelő urak vacsora után általában a dohányzószobába vonultak vissza. Itt a szűk szabású, merev frakkot lecserélték, nadrágjukhoz kényelmesebb „dohányzókabátot” vettek fel, innen ered az elnevezés. A klasszikus szmokingot speciális kiegészítővel illik viselni: fehér szmokinginggel, fekete (csak a pincéreknek fehér) csokornyakkendővel, széles selyemövel (ún. spanyolöv), valamint fűzős fekete cipővel.

A nyakkendő a történelem során volt már ke-rek és szögletes, és volt, hogy bátran viselték nők is. Ennek ellenére néhány hölgy a mai napig úgy tartja: azért találták ki, hogy legyen minél fogva vezetgetni a gyámoltalan férfiakat. Főleg,

hogy a csomó megkötése néhány úrnak még gondot okoz...

A régi korokban a nők hagyományosan életkoruk, illetve családi állapotuk szerint választottak báli ruhát. Az elsőbálozók például kizárólag fehér ruhát viselhettek. Azonban a nők estélyijével kapcsolatban ma már nem érvényesülnek ezek a kötöttségek.

Szépnyáink idejében a báli ruha elengedhetetlen kelléke volt a legyező is. Azonban nem csak azért bizonyult nélkülözhetetlennek, mert a hölgyek ezzel hűsítették magukat. A legyezőre épült egy egész, ma már rég elfelejtett jelrendszer. Ehhez olyannyira ragaszkodtak, hogy a le-

genda szerint Charlotte Corday még akkor sem tette le a legyezőjét, amikor Marat szívébe döfte a tört.

A báli mulatságok története visszanyúlik egészen a XIV. századig. A történészek feltételezése szerint ugyanis az első bált 1385-ben rendezték Amiensben Bajor Izabella és VI. Károly esküvője alkalmából. Az azóta eltelt több mint hatszáz évben sok minden megváltozott. Más lett a bálók lefolyása, mások a viselkedési normák, mások a kielégítendő igények. Azonban a báli hangulat ugyanaz maradt.

JAGODICS IVETT

Bálok báljai

A bálók már hosszú évszázadok óta szerves részét képezik minden farsangi szezonnak. A legelső báli mulatság megrendezése óta kialakultak olyanok is, amelyek a napjainkra a már-már a történelem részévé vált hagyományaik folytán kiemelkednek a többi közül. Ezeknek a neve generációról generációra száll, és elsőbálozó fiatalok tömege nyert ily módon bebocsátást a társaság belső köreibé. Hazánk két legkiemelkedőbb báljának, a Budapesti Operabálnak és a Füredi Anna-bálnak a mítoszát elevenítjük most fel.

Budapesti Operabál

Az Operabál története 1886. március 2-án kezdődött meg, amikor a fővárosi kulturális és pénzügyi elit prominens tagjai estélyt rendeztek a közjó szolgálatára. Ez később igen elterjedt szokássá vált, és a századfordulón már havonta rendeztek bált az Operaházban, többnyire játékonysági céllal. Azonban a tradíciót csak 1934-ben alapozta meg a Lehár Ferenc vezette Magyar Operabarátok Egyesülete, ugyanis ekkor szervezték meg első alkalommal a klasszikus, bécsi mintájú Budapesti Operabált. A modern hagyományt 62 év után, 1996-ban élesztették fel. Az azóta eltelt tíz esztendőben a báli sze-

zon utolsó szombatján eljött a nagy nap, és az Operaház színpada és nézőtere fényűző forgatagá alakult át.

A rendezvénynek minden évben van egyfajta tematikája. Így 1998-ban Lehár Ferenc halálának 50. évfordulójára emlékeztek; 1999-ben Verdi Álarcosbálja szolgált mintául; 2000-ben, a millenniumi évben magyar év volt; 2001-ben Verdi halálának 100. évfordulójára emlékeztek; 2001-ben Olaszország; 2002-ben Franciaország; 2003-ban pedig Németország érkezett vendégségbe, a legutóbbi alkalommal, 2005-ben pedig a jubileum körül forgott minden.

Fel sem lehetne sorolni, hogy ez alatt a tíz év alatt mennyi fontos személyiség tűnt fel a bálózók tömegében, legyen elég annyi, hogy az Operaház díszvendégként üdvözölhette fellei között Catherine Deneuve-öt, Gina Lollobrigidát, Monserrat Caballét és Katerina Wittet is.

A fővárosi báli szezon legnívósabb eseményére már egy évvel a nyitótánc első akkordjainak felcsendülése előtt elkezdődik az izgatott készülődés: ekkor választják ki a bál fő vezérmotívumát, és ezzel egy időben kezdi el megtervezni a menüt a Gundel étterem fő-fő séfje. Ősszel elkezdődik a fesztett tempójú szervezés, és kiválasztják azon szerencséseket, akik a fényes csillár alatt végiglejthetnek a termen.

Ugyanis a bált hagyományosan száz elsőbálozó nyitótáncos nyitja meg bécsi keringővel, ezt követi a palotás, majd az „Alles Walzer”. Ez után következik a díszvendégek nyitótánc.

Az utolsó simítások a bál előtt egy nappal készen vannak, ekkor alakítják át az Operaház színpadát és nézőterét egyetlen hatalmas táncterré. A bál délutánján minden tökéletes rendben várja az elsőként érkezőket: a zenekarok behangoltak, a díszítésként szolgáló 30 ezer virág már a nagyteremben illatozik, a 20 ezer Zsolnay étkezés már az asztalokat ékesíti, a szalvéták tökéletesre vannak hajtogatva, a 30 ezer pezsgőspohár pedig izgatottan várja, hogy végre összekoccanhasson.

A menüsört minden évben a híres Gundel étterem prezentálja, így került legutóbb a vendégek tányérjaira kaporral ízesített, rózsasafomára szeletelt lazac és szarvasgombával ízesített libamáj köretként pikáns gyümölcsös raguval, valamint bélszín vörösboros mártással. Az ételek sorához méltók voltak a melléjük kínált italok is. A főétel mellé a XIV. Lajos által a királyok borának, borok királyának nevezett tokaji aszú került. Az eseményt megtisztelendő, külön Operabál-pezsögöt is készítettek, amely csak aznap és csak ott ömlött gyöngyözve a bálozók poharaiba. Az italsor nyitánya étvágygerjesztőként egy nagy múltú magyar márka volt: az Unicum. Az az Unicum, amelynek gömbölyű palackját már a legelső Operabál résztvevői is ismerhették, de most a híres ital is alkalmi ruhát öltött e különleges év tiszteletére: díszdobozba bújt a jubileumi Operabál résztvevőinek köszöntésére.

A fentiekből látszik, hogy egy arra érdemes hagyományt sikerült újraéleszteni, és az elmúlt tíz év igazolta, hogy a csodás környezet és a neves vendégek garantáltak kellemes kikapcsolódást nyújtanak. Az Operabál rangja első megrendezésétől kezdve évről-évre nő, és bizonyítja, hogy igenis van igény ma Magyarországon az ilyen rendezvényekre. Bízunk benne, hogy továbbra is a fővárosunk szép hagyományait fogja gyarapítani hosszú éveken át, ezzel egy újabb színfoltot adva a budapesti közéletnek.

Füredi Anna-bál

Az első Anna-bált 1825. július 26-án rendezte meg Balatonfüreden Szentgyörgyi Horváth Fülöp János, mégpedig leánya, Anna Krisztina tiszteletére. Az estélynek a Horváth-ház adott otthont. Az a ház, ami nem csak a társasági, hanem a szellemi élet középpontja is volt a településen. Ezt az is bizonyítja, hogy gyakran vendégeskedett itt Wesselényi Miklós, Széchenyi István és Kossuth Lajos is.

Romantikus történet is kötődik a legelső bálhoz: Szentgyörgyi Horváth Anna itt ismerkedett meg későbbi férjével, Kiss Ernővel, aki évekkel utána altábornagyként a szabadságharc aradi vértanúja lett.

Az idő bebizonyította, hogy itt hagyomány teremődött, és az Anna-naphoz legközelebb eső szombat estéjén megtartott Anna-bál az ország egyik legnívósabb eseménye lett. Blaha Lujza, Jókai Mór és Vörösmarty Mihály is a szívesen látott vendégek közé tartozott.

A világháborúk után az esemény veszített fényességéből és rangjából, csendesen élt tovább. Azonban 1954-ben újjáéledt a rendezvény: azóta jutalmazták Eris aranyalmájával a bál királynőjét, két udvarhölgye pedig Herendi vázát kap ajándékba. 2003-ban új tradíció is született: azóta minden évben Kiss Ernő herendi porcelánból készült szobrát kapja az a személy, aki kiemelkedően sokat tesz Balatonfüred városáért.

A kísérőrendezvények közül a legkiemelkedőbb a Krúdy Gyula novellája alapján Balatoni szívhalászatnak nevezett hagyomány, melynek során a bál előtti napon a Jókai-hajó fedélzetéről vízbe dobott, fából készült szíveket kell kihalászni a hullámok közül. A legenda szerint így mindenki megtalálhatja szíve választottját.

A báli délutánon az előző évi királynő kocsi-kázik körbe hinton a városban. Közvetlenül a bál előtt térzene kezdődik, amit utcabál követ, éjjel pedig tűzijáték hívja fel a figyelmet az új királynő megválasztására.

A bálnak hagyományos forgatókönyve van. Szombaton este hétkor kezdődik az Anna Grand Hotelben a díszvendégek ünnepélyes bevonulásával. Minden belépő hölgy nyakába egy porcelánszívet akasztanak, az ezen található számmal lehet rájuk szavazni az est folyamán. A kószöntő után a nyitótáncok következnek (a hagyományos megnyitózene Huszka János Anna-báli keringője), ez után az előző év királynője kér engedélyt a bál megnyitására, amit a város polgármestere ad meg.

A vacsora - amellet, hogy természetesen kivételesen ízletes - két különlegességgel is szolgál. Az egyik az Anna-koktél, amely száraz Törley pezsgő, gránátalma sziruppal ízesítve. A másik a vacsorát megkoronázó desszert, az Anna-báli tálasdesszert. Ez kecskeméti barackpuding pis-

kótaágyon, fagyalittal és tejszínhabbal ékesítve.

Éjfél körül választják meg a bálkirálynőt. A legtöbb szavazatot kapott tíz lányból zsűri választja ki a legszebbet, aki másnap délelőtt a polgármester (udvarhölgyei pedig az alpolgármesterek) társaságában hatlovas hintón, fogadást adnak tiszteletükre, majd a királynő és udvarhölgyei sétahajókázni indulnak.

Így egy szép szerelmi történetből olyan, száznyolcvan évre fennmaradó hagyomány született, amely egyszerre állít emléket a reformkori társasági élet szokásainak, és egy Anna nevű lánynak, akinek édesapja rendezett egyszer egy bált, ahol megismerkedett későbbi férjével.

JAGODICS IVETT

Báli illem

*„Törvény és illem,
erről szól minden;
tudjuk, hogy hol a határ!
(Anna Karenina)*

Napjainkban alig észrevehetően ugyan, de kezd újra meghatározóvá válni az illem. Persze azért nem nyerte vissza régi szerepét, hiszen nem is olyan régen az illem megtartása olykor még a törvénynél is erősebb kötelező erővel bírt. S bár jelentőségét ma egyesek lekicsinylik, azért akad köztük számos követendő szabály.

Egy részük már régen feledésbe merült, és ezeket a századokon keresztül érvényesülő szokásokat napjainkban már a régi korok romantikája lengi körbe. S bár annak idején jobban meg volt köve a hölgyek keze, azért ebben a helyzetben is képesek voltak több szálát irányítani. Márpedig akik ilyesmire képesek, azoktól érdemes tanulni.

Például ott volt a táncrend szigorú szerepe. Okos nő rengeteg cselet elkövethetett azzal, hogy kit és milyen táncra engedett magához. Szerencsére a bálozó hölgyek manapság már nyugodtan társaloghatnak szívük választottjával, nem úgy, mint eleink korában.

Habár ma már nagyon távolinak tűnik, mégis volt idő, amikor valamirevaló úrilány nem jelenhetett meg bálban idősebb hölgykísérő nélkül. De mire is voltak jók a gardedámok, ha nem arra, hogy megszökjünk előlük?

Még szépanyáink idejében a báli ruha elengedhetetlen kelléke volt a legyező. Azonban nem csak azért bizonyult nélkülözhetetlennek, mert a hölgyek ezzel hűsítették magukat. A legyezőre épült egy egész, ma már rég elfelejtett jelrendszer. Ha például egy hölgy egy úrral farkasszemet nézve hirtelen összecsapta a legyezőjét, ez bizony nem jelentett mást, mint hogy kettőjük közt mindennek vége.

Az egykoron tartott előkelő báloknak sajátos koreográfiájuk volt, és az elsőbálozó lányok – akik hosszú heteken, sőt hónapokon keresztül készültek arra, hogy bevezessék őket a főúri társaságba - a család segítségével vagy az iskolában, kézikönyvekből sajátították el a társasági érintkezés szabályait. Mehner Vilmos

könyvei e tárgyban rendkívüli népszerűségnek örvendtek, anyáról lányra szállt például a Társalgó, amelyet kiadója „nélkülözhetetlen vezetőnek” mond az „élet különféle viszonyai közt és elmés mulattató kisebb és nagyobb társas összejöveteleknél”. Eszerint: „Igazi bálokban természetesen szigorúbb etikett uralkodik. A fiatal hölgyek szalagokkal és virágokkal díszített fehér vagy világos, könnyű ruhában jelennek meg, a legyező és bokréta soha sem hiányozván, az első övről zsinóron függ alá, és csak szellőztetésre használandó, nem pedig arra, hogy mögötte tánczosokkal kaczagjunk; az utóbbi a táncz alatt a tánczosnő székére helyeztetik.”

A régi időkben a bálók társadalmi szerepe is jóval jelentősebb volt. A meghívott vendégek báli ajándékokat hoztak vendéglátóiknak, akiket a későbbiekben illetet visszahívni. Itt zajlott le az eladósorba került fiatal lányok bemutatása, ha pedig egy délceg férfiú atillát öltött, akkor mindenki biztos lehetett benne, hogy a bálon elsődleges célja jövendőbelije kiválasztása lesz.

Ezekben az időkben tánc közben sem volt egyenjogúság: a férfi választotta ki partnernőjét. A hölgyválasz tréfás jellegű báli epizód volt, és alkalmával a nő csakis olyan férfit kérhetett fel, akivel előzőleg már táncolt.

Vannak azonban olyan dolgok, amelyek nem változnak. A báli időszak hagyományosan vízkereszttől hamvazószerdáig (azaz húshagyó keddig) tart. Az időszak három utolsó napja „a farsang farka”, ami a fékevesztett öröm és mulatozás ideje. S miután a Húsvét időpontja a hold állását követően változó, ezért a báli szezon is hol hosszabb, hol rövidebb. Nagybőjtben azonban már nem illik zajos mulatságokat rendezni.

Manapság azonban a báli szezon egész évre kitolódott, és újra egész évben elfogadottá vált a szórakozásnak ez a polgári jellegű formája. Húsvét után a tavaszköszöntő, nyáron az arató- és Anna-bálók, Ősszel a szüreti- és Katalin-bálók követik egymást. Az utóbbi évek visszahozták a nagyvárosokba a társasági élet e régi hagyományát, így a jótékonsági, alapítványi bálók és a különböző szakterületek báljai

(orvos, jogász, iparos) is egyre népszerűbbnek bizonyulnak.

Érdekes, hogy a rendszerváltozás általában a liberalizálást hozta magával, de a bálók tekintetében inkább a hagyományörzés kapott hangsúlyt. A mai báli szokások konzervatívak, követik a századelő etikett-szerű vonásait. Tehát annak ellenére, hogy ma már határozottan más idők járnak, azért nem árt tisztában lennünk néhány illemtani előírással. Mert habár a négylovas hintók és sétapálcák kora lejárt, a modern bálókra még mindig elég szigorú etikett vonatkozik.

A báli meghívónak az időpont és a hely megjelölése mellett tartalmaznia szokás a ruhára vonatkozó tájékoztatást is. A "white tie" előírást - ami frakkot és nagyestélyit jelent -, csak a nyitótáncot táncoló pároknál illik betartani, ugyanis ezekben a ruhákban – vagyis a frakk esetében a kötelező merev fehér mellény vagy selyem övsál, állónyakú ing, villás farkú zakó, fehér csokornyakkendő, a nagyestélyinél pedig a könyököt takaró kesztyű - lehetetlen egy egész estét végigtáncolni. Ezért a báli öltözet a "black tie", ami a szmokingot és a hosszú alkalmi ruhát jelenti. Ez már hordhatóbb, hiszen a szmokinghoz nem kötelező a mellény és a spanyol öv, a hosszú alkalmi ruha pedig amellet, hogy elegáns, hordható is.

Egészen új keletű kérdés, ugyanakkor fontos dilemma, hogy mi legyen a parányi gyönggyel vagy strasszal díszített estélyi táskában? Csupán női találékonyosság és lelemény kérdése, hogy végül mennyi fontos kelléket sikerül magunkkal vinni a csillogó kistáskában, ám szinte biztosra vehető, hogy valaminek mégis otthon kell maradnia a sminkasztalon.

Vannak további szabályok is, amelyeket meglehetősen könnyű figyelmen kívül hagyni, ha valaki nem gyakorlott bálozó. Íme, néhány közülük.

A zakót a férfiaknak illetlenség levennie. Kivételt csakis sötét öltöny esetében lehet tenni, hajnaltájt, a jelenlévő hölgyektől engedélyt kérve.

Egy asztalnál csak egymást ismerő embereknek illik ülni, ezért mindenkinek be szokás

mutatkozni. Az első egy-két pár ezt kézfogással, a többiek állva, mindenki felé bólintva oldják meg. A nőnek ilyen esetben nem szükséges felállnia a kézfogáshoz.

Az első táncot mindenki a párjával táncolja. A férfiák tánc után kísérjék asztalhoz a partnerüket, majd az est folyamán táncoltassanak meg mindenkit az asztaltársaságból. Egy másik pár hölgytagját először partnerétől kell elkérni, utána lehet csak felkérni. Hölgyeknek a táncnál nem illik felkérést visszautasítani, ha mégis nemet mondanak, akkor viszont legalább negyedóráig nem illik mással sem elmenni. A tánc közti szünetekben a férfiakkal nem illik magára hagyni a hölgyeket. Tánc közben nem szabad senkit sem lekérni, és maximum két zenezámot illik táncolni. A leköszönés – vagyis a tánc befejezése - a nő dolga, soha ne a férfi köszönje meg. Ha mégis így történik, az a hölgy számára eléggé kellemetlen. Egy-két tánc után a hölgy akkor is jelezze, hogy leülne, ha a világ legvonzóbb férfinja kérte fel.

Mint a fentebb felsoroltak is jól mutatják, a bálokon más szabályok érvényesülnek, mint a hétköznapi, modern, hideg világban. Mintha csak átléphetnének egy másik térbe és időbe. Ahol a báli öltözet fegyelmezi beszédünket és viselkedésünket - akár akarjuk, akár nem. Ahol kicsit jobban figyelünk az udvariasságra, a szépségre és a könnyed szórakozásra. Ahol a nők hölgyekké, a férfiak pedig urakká válnak. Talán ez a legjobb az egészben.

A bál különleges alkalom. Egyfajta szertartás. Ahol a készülődés igen fontos, sokszor még magánál az eseménynél is nagyobb szerepe lehet.

A Kis herceg rókája mondja: "De ha csak úgy akármikor jössz, sosem fogom tudni, hány órára öltöztessem díszbe a szívemet... Szükség van bizonyos szertartásokra is. – Mi az, hogy szertartás? – kérdezte a kis herceg. – Az is olyasvalami, amit alaposan elfelejtettek - mondta a róka.

JAGODICS IVETT

Kevésbé fontos dolgok?

A történelem egyes korszakait azoknak vallási, művészeti és tudományos irányzatai túl a társas élet szokásai is jellemzik. Az illem és az illendőség világszerte együtt járnak a társadalom fejlődésével. Bár vannak mesterségesen teremtett érintkezési szabályok (például a régi világ etikettformái), e normák legtöbbször mégis szervesen kapcsolódik a mindenkori kulturális színvonalhoz, összefonódva a joggal és az erkölccsel. Az emberi kapcsolatok már a legrégebbi koroktól bizonyos formákhoz kötődnek. Ezek a történelmi fejlődés során állandóan változtak, míg végül hagyományokon alapuló magatartási szabályokként irányítanak bennünket életünk hétköznapi és rendkívüli helyzeteiben. A XX. század legtöbbet a polgári illemtanból mentett át világszerte. A korábbi társadalmakban érvényesült bonyolult illemszabályok leegyszerűsödtek, a kor

változásai átalakították az erkölcsi normákat, és így természetesen a viselkedés szabályait is: utat tört magának az egyenlőség.

Sokak öröme néhány éve nálunk is újjáéledt a bálozás hagyománya. Azonban bálozni sem lehet akármikor. Húsvét után a tavaszköszöntő, nyáron az arató- és Anna-bálok, Ősszel a szüreti és Katalin-bálok követik egymást. Ezen kívül fontosak a jótékonsági, alapítványi bálok, valamint a különböző szakterületek rendezvényei. A jogászbal (amelyből idén már az 58. kerül megrendezésre) minden bizonnyal a legnagyobb hagyománnyal bíró szegedi bál, melynek rendezőgárdáját a harmadik évfolyamos jogászhallgatók alkotják.

A báli mulatságok története visszanyúlik egészen a XIV. századig. A történészek feltételezése szerint az első bált 1385-ben rendezték Amiensben Bajor Izabella és

VI. Károly esküvője alkalmából. A nemzeti romantika korában már több jelentős bálról ad számot a sajtó hazánkban is. A XIX. századtól a hazai bálók elmaradhatatlan része a nyitótánc, mely az esemény hangulata és jellege szerint lehet hazafias (palotás, csárdás, angol vagy bécsi keringő), vagy lehet könnyedebb (tangó, szamba, polka) is.

Elődeink idejében a bálók voltak az ismerkedés helyszínei, ahol az eladósorba került lányok jó partira lelhettek. A hagyomány szerint a nők életkoruk, illetve családi állapotuk szerint választottak báli ruhát. Az elsőbálozók kizárólag fehér ruhát viselhettek. A XIX. század közepén két atillás vagy frakkos fiatalember virágcsokorral a kezében jelent meg a lányos háznál, hogy átadja a báli meghívót. Az izgatott leányokat és az őket gardírozó mamákat a rendező ifjak fogadták, akik tisztségük jeleként egy szalagokból készült jelvényt, cotillont viseltek. A fiatalurak a helyükre kísérték a családot, a lányoknak átadtak egy övükbe akasztható noteszt kis ceruzával. Ez volt a táncrend, amelybe azt jegyezték fel a leányok, hogy az egyes táncokat melyik udvarlójuknak ígérték. Jaj volt annak, aki nem tartotta be a sorrendet, arról nem is beszélve, hogy másnap a két lovagnak párbajoznia kellett egymással. Természetesen lekérés csak kivételes esetekben létezett, kizárólag társaságon belül. Az is gyanús volt, ha valaki több táncot is ugyanazzal a fiúval járt - ez csak a gyűűs vőlegény előjoga volt. A kíséző szülőnek mindig be kellett mutatkozni, és a tánc végeztével a partnert a gardedámhoz kellett kísérni. A bálók sikerének fokmérője az volt, hogy a nyitótáncot hány pár járta: 200 párnál kevesebb már bukásnak számított. Ugyancsak fontos volt, hogy a befejező csárdást hányszor újrátáncolták. Legalább háromszor kellett, de ha ötször, hatszor, sőt

hajnalig ismételtgették, a rendezők megnyugodhattak - a bál igazán nagy sikerű volt.

Ma már természetesen nincsenek ezekhez hasonló kötött szabályok, ám a kötetlenségek ellenére a társadalmi hagyományoknak megfelelően még mindig él néhány olyan illemszabály, amelynek betartására érdemes figyelmet fordítanunk. A tánc illemtana a felkéréssel kezdődik. Ha egy férfi táncra kér egy hölgyet, illedelmesen megáll előtte, meghajol, és udvariasan megkérdezi: "Szabad egy táncra?". A felkérésnek nem illik ellentmondani. Ez alól természetesen van kivétel: ha a lány már másnak elígérkezett. Nagyon ritkán, ha a felkért fáradt, esetleg a kérővel nem akar táncolni, el lehet utasítani a felkérést. Ez esetben azonban nagyfokú illetlenség az adott táncra egy másik kérő felkérését elfogadni. A felkérés után a férfi a hölgyet a táncparkettre kíséri, és mielőtt elkezdődne a tánc, a férfi újra meghajol a partnere előtt. Ha a zene elhallgat, a férfi udvariasan megköszöni a táncot, és a helyére kíséri a hölgyet. Tánc közben lehetőség van lekérésre. Ekkor a férfi megáll a táncoló pár mellett, és udvariasan meghajolva felteszi a kérdést: „Szabad?”. Ilyenkor illemtudóan át kell engedni a lekérő számára a hölgyet. Megtagadni csak abban az esetben szabad, ha a hölgy nem kíván az illetővel táncolni. A lekért nőt visszakérni nem illendő.

Sajnos ebben a mai, lélegzetelállító tempójú világban nincs igazán lehetőség az efféle udvariasság érvényesülésére. Mindazonáltal ez a bál talán alkalmat ad arra, hogy a régi világ illedelmességével egy kis csillogást csalogassunk a mi XXI. századunkba.

JAGODICS IVETT

Egy vágyott csoda

A lány a kád mellett állt, kecses ujjai között lassan pergette a gőzölgő vízbe a fürdőszó érdes, halványsárga szemcséit. Amikor már jól érezhető, kellemes vaníliaillat ülte meg a kis fürdőszoba levegőjét, beszállt a kádba. Ráérősen hátrahajtotta a fejét a kád peremére, és gondolataiba mélyedt. Mihelyt lehunyta a szemét, ugyanazok a gondolatok töltötték be, amelyek napok, sőt hetek óta felbukkantak benne a legváratlanabb pillanatokban is.

A ma esti bál. A bál, amelyet oly régen várt már. Amelyet oly gondosan tervezgetett, amelyre oly gondosan készült. Igazán el sem hitte még, hogy pár óra múlva eljön, amire vágyakozott. Hiszen annyi mesés-boldog álmot szőtt már arról, hogy milyen lesz majd.

Nem, nem ez volt élete első bálja. Dehogyan volt már bálban több alkalommal is, de valahogyan akkor elkerülte őt az, amitől igazán bállá válik egy este. A várakozás izgalma megvolt, de hiába ütött éjfél az óra, és hiába jött el a hajnal is, a csoda nem történt meg.

De majd most eljön. Ezt biztosan érezte. El kell, hogy jöjjön, hiszen erre sóvárog, ezt reméli már mióta. Így kell lennie, döntötte el magában, miközben egy kevés krémet kent vállára.

Miután visszabújt köntösébe, lágy hullámokban feltűzte dús, sötétszőke haját. Általában nem törődött a frizurájával, hiszen annyi más dolog kötötte le. De ez az este különleges lesz, más, mint a többi. Miután elkészült, és többször is ellenőrizte az eredményt, megnyugodott.

Leült a kis asztalához és elkezdett sminkelni. Észre sem vette, hogy halkan dúdolja a zongoraverseny dallamát a CD-ről, amit még a fürdőszóba készített be. Elővette a sminkszereit, munkához látott. Drámai vonalakat és mély színeket választott, amelyek egyáltalán nem illettek volna hétköznapi egyéniségéhez, de most, ezen az éjszakán helyénvalóak voltak, mert talán segítenek majd elérni azt, amire vágyott.

Elkészült és megnézte magát a tükörben. Tagadhatatlanul más volt. Talán a szokatlan smink tette, talán az új frizura, vagy talán az, hogy időközben odakint besötétedett, és az utcai

lámpák derengő fényei szokatlan árnyakkal vonták be alakját. Felkapcsolta az asztalon álló öreg lámpát, és ekkor jött rá, hogy nem árt sietnie. Egyszerre idegesség suhant át rajta, hiszen nem akart elkésni. Fontos este ez.

Leemelte az odakészített vadonatúj ruhát, és újra megcsodálta. Nem engedhette volna meg magának, tudta jól, de valami azt súgta, hogy ez az alkalom megérdemli. És hát a ruha tényleg csodálatos volt. Lágyan, sötétvörösén fodrozódott, ahogy megtört az anyag; az öreg asztali lámpa meleg csillogása ragyogóvá tette. Lassan, óvatosan bújt bele, vigyázva.

Tíz perc múlva már a lépcsőn sietett lefelé. Fekete cipői izgatottan kopogtak a kopott köveken, a kezében tartott kistáskában alig találta meg az ódon kapu kulcsait. Beszállt a várakozó taxiba, és lázasat sóhajtott.

Ahogy haladtak a sötét utcákon, és az elsuhanó lámpák fénycsóváit ritmikusan ismétlődve megvilágították az autó üvegében visszatükröződő, csaknem ismeretlen arcot, hirtelen egyre jobban kívánta, hogy bárcsak otthon lenne.

Otthon, haja kiengedve, arca sminktelenül, rajta kedvenc otthoni, bolyhos pulóvere. Kezdetten lassan, de ijesztő következetességgel ráébredni, hogy a csodák nem márkás kölniktől vagy flitterrel kirakott táskáktól jönnek el közeink. Nem is az akarat vagy a céltudatosság hozza őket el.

Ahogy közeledett a báli forgatag felé, úgy illant el minden illúziója, minden álma, minden gondosan lefestett képe, amit az elmúlt időszakban oly féltőn hordozott magában.

A lány kiszállt, az autó pont a főbejárat előtt állt meg. Ahogy lassan lépdelt a kapu felé, már megérezett valamit a bál zsigongó atmoszférájából: hallani vélte a poharak koccanását, a kelmék suhogását, az emberek önfeledt nevetését.

Megtorpant az ajtó előtt. Tudta, most kellene eldöntenie, hogy bemegy-e egyáltalán. Választania kell, hogy a báli csodára vágyakozik továbbra is, vagy elkezdí csodaként élni az életét.

A hallgató

A hallgató mérete egy méter ötven és egy méter kilencven között változik, bár egy docens egyszer látott egy egészen kicsi hallgatót, de később kiderült, hogy ez uv-n történt.

A hallgató értékes húzáért, bőréért vadásszák, csontjaiból haltápot készítenek, fejét harci trófeaként kifüggesztik. Különös előszeretettel irtja a hallgatókat a magát oktatói karnak nevező félvad szekta. A szekta tagjai ütemesen „Ezt mondja meg!” kiáltásokkal megfélemlítik a hallgatót, majd amikor azt már teljesen sarokba szorították, felüvöltenek: „Na ugye, hogy nem tud semmit!” Mire szegény hallgató ijedtében összeesik és kileheli az ő nemes lelkét.

A hallgatók életkora fél év és öt év között változik, attól függően, hogy mikor esik a fent leírt ún. vizsgáztatás áldozatául. Bölcs vének körükül ülő unokáink időnként mesélnek egy emberről,

aki állítólag úgy szűnt meg hallgató lenni, hogy diplomát kapott, de ez természetesen csak szóbeszéd, minden hitelesség nélkül.

A hallgatók egymás között mély összetartást tanúsítanak és igyekeznek az oktatókat minden rendelkezésükre álló eszközzel – főleg puskával – irtani, bár van, aki a kalapácsra esküszik.

A hallgatók poraikból való feltámadással szaporodnak, egy –egy félévkezdéskor számos olyan arcot látni újra, amelyikről már azt hittük, soha nem látjuk. Mindezek ellenére a hallgatók kedélye elboríthatatlanul derűs, minden bizonynyal kitűnő úrhajósok lennének, de még csak arról van értesülésünk, hogy jól és gyorsan repülnek. És zúgva. És a macskával ellentétben nem esnek mindig a talpukra, jöllehet a hallgatóknak az ő képes fele az egyik legértékesebb fegyvere. (vö. fapofa).

Jogesenet a nagyvilágból

Tegnap este lementem a kocsmába, és valaki megkért, hogy adjak neki tüzet. Hirtelen rádöbentem, hogy itt fizetőképes kereset és pénzszerezési lehetőség van, úgyszólván belegyeztem, hogy meggyújtom a cigarettáját 10 forintért. Nem ruháztam viszont rá a tűz tulajdonjogát, csak felhasználói engedélyt adtam neki a dohánytermék felhívásához. A tűzlicensz megtiltotta, hogy a lángot bárki másnak, elvégre a tűz az én tulajdonomat képezte. Az illető ittas volt, bolondnak titulált, mindazonáltal elfogadta a tüzet (ezen ráutaló magatartással a felhasználást szabályozó szerződést is). Pillanatokon belül arra lettem figyelmes, hogy egy barátja tüzet kér tőle, és legnagyobb felháborodásomra oda-

adta a barátjának a cigarettát, elkalózkodva a tüzet! Magamból kikelve elindultam feljűk a kocsmá sarkába, de dühömet fokozandó elkezdte meggyújtogatni más emberek cigarettáját a helyiség bal- jobboldalán, illetve közepén. A tüzem futótűzként terjedt, és nem sokkal később az egész kocsmá ez én lángomat használta, anélkül, hogy fizettek volna érte! Tombolva jártam emberről emberre, kiragadva cigarettájukat a kezűkből, földre hajtva, majd eltaposva őket.

Furcsa mód a személyzet nem tartotta tiszteletben a tulajdonosi jogosítványaimat, és ki-dobtak az utcára.

IAN CLARKE NYOMÁN

Hirdetéseink

Azok a rémhírek, ideborzolgató történetek, rúgások harapások, amelyek kis intézményünkről keringenek, egytől egyig, mind igazak.

„A pépé teszi az életet széppé, mert a pépé a népé” jeligré a Polgári Eljárásjogi Tanszékére.

Utóvizsga jegyet cserélnék tanszékvezetői előadások gyűjteményes kiadására. „Ha megvágysz is imádlak én” jeligré a Polgári Jogi Tanszékére.

Olvastuk

„Tárgyalásunk menete a részesség általános jellemző vonásainak rendjét követi. „ (Dr. Földvári József: Büntetőjog általános rész 208. old.)

„...az ipar területén rohamos nőtt a munka termelékenysége, ...emiatt ebben a korban általános árcsökkenést figyelhetünk meg.” (Nagy – Sipos - Zinhóber: Kapitalizmus Politikai Gazdaságtana 58. oldal)

„Elemi erővel feltörő igény a lakosság körében a jövedelmek maximalizálására való törekvés.”

(Nagy - Takács - Zinhóber: Szocializmus Politikai Gazdaságtana 185. oldal)

„A bűnöző defektuozus permanensen és intenzíven manifesztálódik.” (Dr. Földvári – Vígh: Kriminológia)

„Az ember csak akkor ölheti meg az anyját ha az osztályarulóvá válik.” (Farkas Endre: Etika)

Keresek egy olyan embert, aki rajtam kívül tisztában van a feudalizmussal. „Unus UV, nullus UV” jeligré Jogtörténeti Tanszékére.

Egyszemélyes szervezetemhez csodálókat keresek. „Évismétlés a tudás atyja” jeligré” bármely első évfolyamra.

„A komáromi m. kir. Törvényszék 6957/1900. sz. ítélete: „Felperes leányos szüzessége alperesek által érintve lett, ezáltal bizonyos mérvben jövőjére is kiható erkölcsi kárt is szenvedett. Bár a nőnek a szüzessége nem feltétlen kelléke, a mindennapi tapasztalat bizonyítja, hogy a szüzességét veszített leány a megvetés bizonyos nemének van kitéve és férjhezmenetele, amely a nőnek természetszerű hivatása meg van nehezítve. Viszont az ily fogyatékos szüzességű leány is elérheti hivatásszerű célját a férjhez menést, ha társadalmi állását tekintve jelentékenyebb vagyona van.” Dezső Gyula Bp. 1917.

(Grill: Az objektív kártérítés tana III. fejelet 334. oldal)

Az 1995. évi MCMXCV. Törvény a jogászbáli rendtartásról.

ÁLTALÁNOS RÉSZ

A törvény célja

1. § Ezen törvény célja a jogászbálon mulatozók jókedvének, véralkoholszintjének biztosítása.

A törvény hatálya

2. § A törvény hatálya alá tartozik minden joghallgató, jogi kari oktató és ezek hozzátartozói, akik jelenlétükkel tisztelik meg a Jogászbált.
3. § E törvény 1995. december 8-án este 7 órakor lép hatályba. Ezzel párhuzamosan hatályukat veszítik az 1994. évi jogászbáli rendtartás rendelkezései.
4. § E törvény területi hatálya a Forrás Szálló összes termeire terjed ki.

Értelmező rendelkezések

5. § a) Jogász: mindazon egykori és mai jogi kari hallgató és oktató, akinek a véralkohol szintje meghaladja a 0,08 ezreléket.
- b) Asztal: az a négylábos álló és háromlábos feldőlő tereptárgy, melynek lábai verekedések alkalmával nagy szolgálatot tehetnek.
- c) Szék: a fenti célra szintén alkalmas, de elsősorban ülőalkalmatosság.
- d) Jogászhimnusz: az a szent ének, melynek ismerete elengedhetetlen, és éjfélkor előadandó, persze részegen.

KÜLÖNÖS RÉSZ

Asztalon táncolás

6. § Az, aki a zene és az alkohol hatására az asztal tetején kíván táncot ropni dékáni figyelemztetésben részesül.
7. § A 6. § rendelkezései természetesen nem vonatkoznak a dékániára.

Gyomortartalom kifújása

8. § Aki gyomrának tartalmát az erre külön kijelölttől különböző helyen üríti az közneveltség illetve közfelháborodás tárgyává válik.

Tömegverekedés

9. § Aki tömegverekedést provokál, azt megveri a tömeg.
10. § Aki tömegverekedést provokál és nem veri meg a tömeg, azt megverik a rendezők.
11. § Aki tömegverekedést provokál és se a tömeg, se a rendezők nem verik meg azt megveri Mike Tyson.
12. § Aki tömegverekedést provokál és se a tömeg, se a rendezők, se Mike Tyson nem tudja megverni az különmérkőzést vívhat a jogi kar dékánjával.

Botrányos részegség

13. § Aki öntudatlan állapotba issza magát, annak nevét a rendezők feketelistára jegyzik.
14. § A feketelistán szereplő személyek nevei közül sorsolják ki azon nyerteseket, akik a jogász bál után megszülető, ismeretlen eredetű gyermekek után tartásdíjat fizethetnek.

Tombolával üzérkedés

15. § Aki tombolával üzérkedik az vagy jól megszedi magát és dörzsölheti a markát vagy jócskán káromkodhat, ezáltal lemarad az értékes díjak valamelyikéről.

(1995. BÁLI-I-GAZSÁG)

Humor

- Tisztelt Bíróság! Az Isten a tanúm, hogy...
- Elkésétt uram! A tanúk kihallgatását már befejeztük.

*

Öreg ügyvéd így szól a bojtárhoz:
- Fiam, ma Te képviseled az ügyet a városban. Majd táviratozz, hogy mire jutottál! De légy szűkszavú, nincs pénzünk!

A fiatal ügyvéd megnyerte a pert. A távirat szövege:

- Győzött az igazság!
Válasz azonnal jön:
- Akkor fellebbezünk!

*

- Hogy hívják azt az ügyvédet, akinek már nincs ügye?
- Ügyfogyott!

*

A vállalat tönkretételének 2 útja van:

1. A vállalat italra és nőkre költi a bevételt.
2. Jogászt alkalmaz.
(Az előbbi kellemes ugyan, de az utóbbi biztosabb.)

*

Párbeszéd:

- A bácsi KISZ-titkár?
- Nem, csak elbambultam.

*

- Ismeritek a nagy szőrös mellű gorilla történetét?

- ??

- Felemelt egy akkora követ, hogy nem tudta letenni.

*

Nem mi találtuk ki:
Két anya beszélget az egyikük fiáról, aki jogi karra jár.

- És, mikor végez a fia, Marika?
- Két év múlva doktorál.
- Nahát, nem is tudtam, hogy orvosnak tanul!

*

Vizsgák itt és ott:

Vizsga előtt a hallható arra kérte az oktatóját, hogy addig feleltesse, amíg kettes nem lesz. Három óra veritékes munka után a kettes az indexben szárad!

- Köszönöm, adjunktus úr!
- Magának köszönje, kolléga!
- ??
- Fél órával ezelőtt még négyes volt.

*

Vizsgázik az egyetemista de nem tud semmit. A vizsgáztató dühösen kérdezi:

- Kolléga, tudja mi folyik most itt?
- Igen, két okos ember beszélget - válaszol a hallgató.
- S mi van akkor, ha az egyik hülye?
- Akkor ugrik a másik ösztöndíja.

*

Vizsga után:
- Hogyan vizsgáztál?
- Kettesre.
- Miből?
- Kegyelemből.

*

Szintén vizsgán történt:

- Ismertesse Magyarország belpolitikai viszonyait 1952-56 között!
- Magyarországon ez időben személyi kultusz volt! Rákosi Mátvás volt a kultuszminiszter.

*

Nem nálunk történt:

Kérdés a protekcióshoz:

- Mikor tört ki a II. világháború?
- Ezerkilencszááz ...
- Köszönöm. Fölvettük.

Ugyanez a kérdés a protekció nélkülihez:

- Mikor tört ki a II. világháború?
- 1939. szeptember elsején, hajnali 5 óra 45 perckor.
- Köszönöm most ismertesse az áldozatokat - név szerint.

Támogatók, szponzorok

Nyárády Ügyvédi Iroda

Roosvelt téri halászcserda
Szeged, Roosevelt tér 14. Tel.: +36-62/555-980

Finish Sport bolt 6724 Szeged, Mars tér 1/3

Magyar Közlöny lap és könyvkiadó

Corso Café 6720 Szeged Kárász u. 16.

SZTE AJTK
HÖK

www.ajtkhok.hu

Graffito

BACARDI

ESTD 1862

Tartalom

Beköszöntő.....	3. §
Báli hagyományok.....	4. §
Bálok bálja.....	5-6. §
Báli illem.....	7-8. §
Kevésbé fontos dolgok?.....	9-10. §
Egy vágyott csoda.....	11. §
A hallgató.....	12. §
Jogeset a nagyvilágból.....	12. §
Hirdetéseink.....	13. §
Olvastuk.....	13. §
Törvények.....	14. §
Humor.....	15-16. §
Támogatók, szponzorok...	16-18. §

mogyi®

Complex

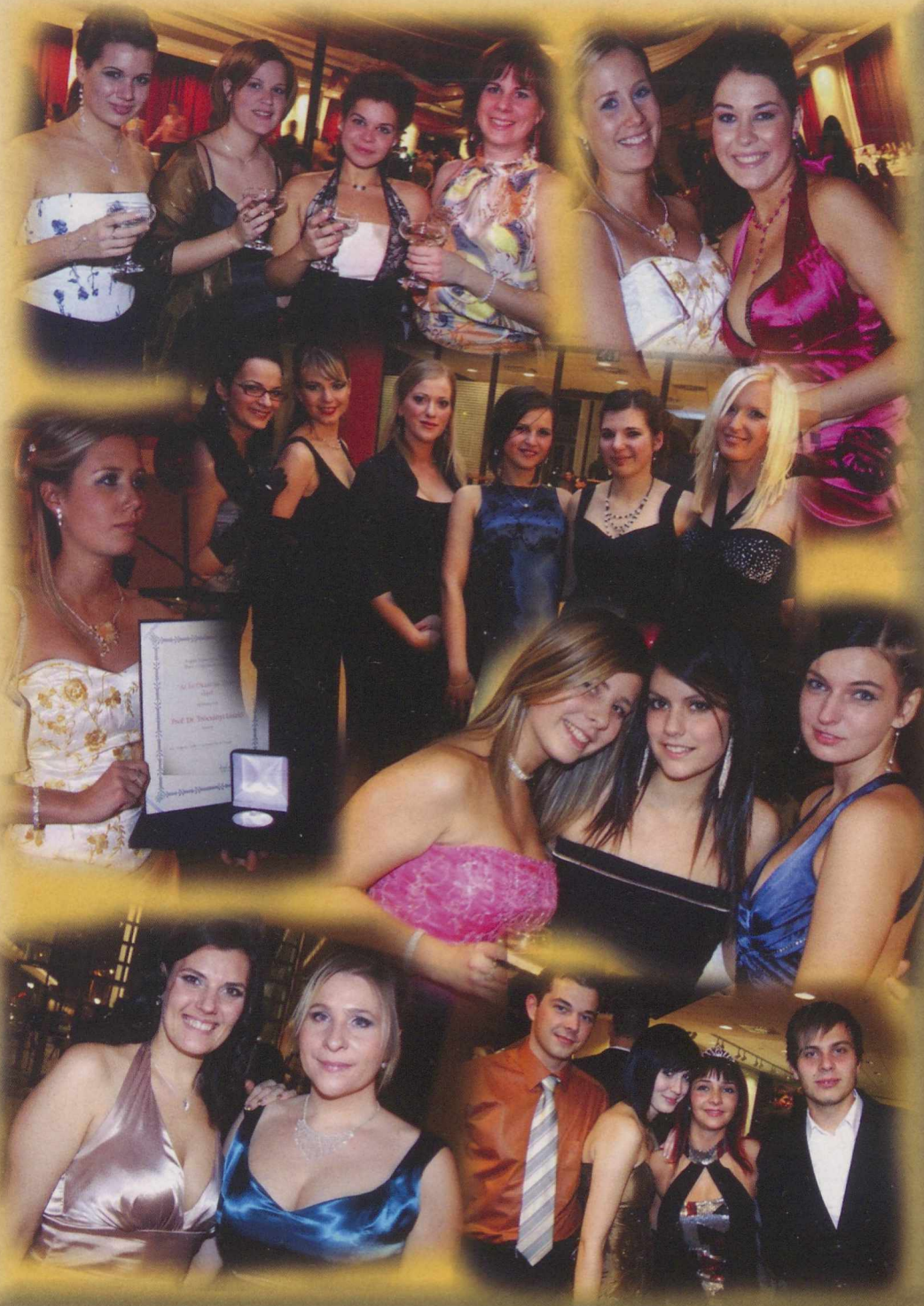
Wolters Kluwer csoport

Douglas

www.ajtshok.hu

Jogászhimnusz

Nem ütik a jogászt agyon,
Sárgarigó, rozmaringos galambom,
Mert a jogász vasból vagyon,
Sárgarigó, rozmaringos galambom,
Egyszer vertek jogászt agyon,
Sárgarigó, rozmaringos galambom,
Azt is jogász verte agyon,
Sárgarigó, rozmaringos galambom.

Ha az Isten jogász volna,
Sárgarigó, rozmaringos galambom,
Csak jogászt teremtett volna,
Sárgarigó, rozmaringos galambom,
De mivel hogy nem volt jogász,
Sárgarigó, rozmaringos galambom,
Így teremtett bölcsészt, dögészt,
Sárgarigó, rozmaringos galambom.

Ha a bölcsésznek szarva volna,
Sárgarigó, rozmaringos galambom,
Akkor szarvasmarha volna,
Sárgarigó, rozmaringos galambom,
De mivelhogy nincsen szarva,
Sárgarigó, rozmaringos galambom,
Így egyszerűen csak marha,
Sárgarigó, rozmaringos galambom.

Ha a Tisza borból volna,
Sárgarigó, rozmaringos galambom,
Minden jogász abból inna,
Sárgarigó, rozmaringos galambom,
De mivelhogy nincsen borból,
Sárgarigó, rozmaringos galambom,
Iszik a jogász a hordóból,
Sárgarigó, rozmaringos galambom.

Iszik a jogász a csapból,
Sárgarigó, rozmaringos galambom,
Sír a kislány az ablakból,
Sárgarigó, rozmaringos galambom,
Ne sírj kislány olyan nagyon,
Sárgarigó, rozmaringos galambom,
Nem ütik a jogászt agyon,
Sárgarigó, rozmaringos galambom.

Jogásziinduló

Megismerni a jogászt délceg járásáról,
Gyönyörű szép kék szeméről, magas homlokáról,
Mert a jogász délig alszik, egyetemre nem jár,
Szerényen él, meghúzódik, mégis ő a császár!

Hej!
Élet, élet, jogászélet, ez aztán az élet,
A jogással találkozol, holtbiztos hogy részeg!
Hej!

Megismerni a bölcsészt szűk tarisznájáról,
Éjfekete ruhájáról, elborult agyáról,
Hóna alatt orosz szótár, moszkvai képeslap,
És ha van ideje, csak Koncz Zsuzsát hallgat!

Hej!
Élet, élet, jogászélet, ez aztán az élet,
A jogással találkozol, holtbiztos hogy részeg!
Hej!

Megismerni a TTK-st folyosó végéről,
A két zsömlé, a liter tej kilóg a zsebéből,
Hajnaltól kel, korán fekszik, teljesen kifárad,
Alig eszik, alig iszik, az agya kiszárad!

(kétszer):
Hej!
Élet, élet, jogászélet, ez aztán az élet,
A jogással találkozol, holtbiztos hogy részeg!
Hej!